

[Hans Nielsen.]

Medlem Hr. Kr. Kristensen et godt Raad, var det det, at det ærede Medlem skulde stige ned fra Højheden og komme derned, hvor vi andre mere jævne Mennesker befinder os, og tage os som Ligemænd, og saa skulde det ærede Medlem søge at indvirke paa sit Parti, saa det blev til at tale med paa en forstandig og fordragelig Maade; saa gik det maaske meget bedre, ogsaa for det ærede Medlems Parti, end det nu tegner til at gaa.

Madsen-Mygdal: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte nu igen om min Virksomhed for 10—11 Aar siden og udtalte en meget haard og skarp Dom over den. Det ærede Medlem sagde, saa vidt jeg hørte, at den var fuldstændig forrykt, og stort værre kan ens Virksomhed vel ikke være.

Formanden: Hvis jeg havde hørt det ærede Medlem udtale sig saaledes, vilde jeg have paatalt det.

Madsen-Mygdal: Ja, men Meningen var sikkert god nok, selv om Udtrykket var lidt stærkt. Men det er jo ganske rigtigt, at mine nationaløkonomiske Synspunkter, som det ærede Medlem udtalte, er fuldstændig modsatte det ærede Medlems. Det ærede Medlem udtalte forleden, at det eneste Middel, han kunde se mod Arbejdsløsheden, var en meget stærk Nedsættelse af Arbejdstiden, der skulde langt ned under 8 Timer, helt ned til 6—7, der var ogsaa dem, der mente, man skulde ned til 3—4 Timer, men det fandt det ærede Medlem maaske nok var for meget. Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem tror, at en yderligere Fordyrelse af Arbejde og Varer kan modvirke Arbejdsløsheden, og i saa Fald indrømmer jeg, er det ærede Medlem og jeg ikke enige, vi er ganske uenige, og hans Nationaløkonomi er ganske modsat den, jeg er Tilhænger af. Men om det ærede Medlem nu er berettiget til at betegne mit Standpunkt saa stærkt, som han her gjorde, turde dog være et Spørgsmaal. Jeg kunde ogsaa anvende visse Betegnelser for hans, men jeg skal blot her konstatere, at vi ser fuldstændig modsat paa dette Spørgsmaal.

Dernæst gjorde det ærede Medlem i Forbindelse med min Virksomhed i 1920 nogle Bemærkninger om den mægtige Import, vi den Gang havde, og troede den skyldtes Restriktionernes Ophævelse. Der er det ærede Medlem forkert underrettet, hans Historiskrivning er ikke helt korrekt; der skete ingen Restriktionsophævelse, som

var Skyld i den store Import, men naar det ærede Medlem mener, at det var min Skyld, at der ikke blev truffet Foranstaltninger derimod, maa jeg bede det ærede Medlem virkelig undersøge, hvad han taler om. Jeg har herfra refereret min Stilling i Valutaraadet, som var den, at jeg ene Mand mod samtlige Medlemmer i Raadet — der var vistnok 32 — stemte mod det Forslag, som Regeringen senere fremsatte her paa Rigsdagen, et Forslag, som gik ud paa, at der skulde foretages Valutarestriktioner ensbetydende med Importrestriktioner. Nu har jeg undersøgt det, selve Forslaget indeholder ikke andet end en Bemyndigelse for Ministeren til at foretage saadanne Restriktioner i Forbindelse med et Udvalg. Men det, der var Forudsætningen for det hele, og det, som blev vedtaget i Valutaraadet og anbefalet, var det, at man lagde det i de 4 store Hovedbankers Hænder for Fremtiden at bestemme, hvad der skulde indføres, og hvad der ikke skulde indføres til Landet; endogsaa om Indførsel af saadanne Ting som Raastoffer til Industrien, Foderstoffer og Kunstgødning til Landbruget skulde der kunne træffes Afgørelse af dette snævre Raad. Det var det, jeg stemte imod, men selvfølgelig, min Stemme betød ikke meget, da alle andre var for det. Men der skete dette mærkelige, at da Regeringen fremsatte dette Forslag i Folketinget, hvor den havde Flertal, blev det ikke vedtaget. Var det ogsaa min Skyld? Jeg var ikke Medlem af Tinget. Det kan da vel ikke være min Skyld, at det Regeringsflertal af Radikale og Socialdemokrater, der fandtes i det høje Ting, ikke en Gang vilde vedtage Forslaget. (En Stemme: Naar blev det fremsat?). Jeg husker ikke Datoen, men det blev fremsat her i Tinget, og de Radikales Ordfører udtalte, saa vidt jeg husker, sine Betænkeligheder, og Forslaget nød ikke Fremme — det kan da i hvert Tilfælde ikke være min Skyld. Men jeg fastholder min Udtalelse om, at hvis det Forslag var blevet vedtaget med de Forudsætninger, der laa til Grund for det, vilde vi aldrig nogen Sinde have faaet indført et Bankvælde som det, der var Hovedindholdet af dette Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen omtalte ogsaa den Afstemning, der for nylig har fundet Sted i Færøernes Lagting, og som jeg ogsaa har bemærket i Bladene. Hvad denne Afstemning betyder, maa vi vist hellere afvente nærmere Underretning om. Om den betyder Tilfredshed med Regeringens Forslag, er maaske dog tvivlsomt; den kan nemlig ogsaa godt være Udtryk for, at man ønsker at fastholde Regeringen